

סגן ראש הממשלה ושר המשפטים

י ר ו ש ל י ם
ב' בניסן תשפ"ה
31 במרץ 2025

לכבוד
כב' השופט צחי עוזיאל
מנהל בתי המשפט

שלום רב,

הנדון: ביטול השתתפותה של כב' שופטת בית המשפט העליון רות רוני בערב עיון לכבודו של פרופ' דוד אנוך

אבקש לפנות אליך **בדחיפות** בעניין שבנדון כדלקמן:

1. הובא לידיעתי היום כי כב' שופטת בית המשפט העליון רות רוני עתידה להשתתף בשעות הקרובות בערב עיון לכבוד כניסתו של פרופ' דוד אנוך לתפקיד באוניברסיטת אוקספורד.
2. על פי המידע שבידי, פרופ' דוד אנוך נוהג להאשים באופן שיטתי את מדינת ישראל, את ראשיה ואת חיילי צה"ל בביצוע פשעי מלחמה. זאת, בין היתר, גם בפניה לבית הדין הבינלאומי הפלילי בהאג עליה חתם, בדרישה שלא לקבל את העמדות המוצגות על ידי מדינת ישראל לעניין אי ביצועם של פשעי מלחמה על ידה. זאת ועוד, פרופ' אנוך גם פרסם דברים שמהם עולה קריאה לאי ציות ולסרבנות. מצ"ב כדוגמאות מאמר של פרופ' אנוך ועצומה עליה חתם, המדברים בעד עצמם.
3. עצם עריכת הכנס כאמור ומתן לגיטימציה לפרופ' אנוך, לדבריו ולפעולותיו, הוא חרפה גדולה. השתתפות של שופטת בית המשפט העליון בכנס כזה, יש בה כדי להכתים את בית המשפט העליון כולו ולהעיד על ליקוי המאורות הנורא בו הוא נמצא, כפי שבא לא פעם לידי ביטוי גם בפסיקותיו הנוגעות לסוגיות ביטחוניות. זאת ועוד, יש בכך כדי להעיד על תפיסת מציאות קיצונית ומעוותת של כב' השופטת רוני עצמה, אשר יש בה כדי להצביע על הכשל הגדול הקיים בבחירת שופטים, שתוצאתו מינויים לבית המשפט העליון של שופטים אשר נוהגים בדרך כזו.
4. בנסיבות אלה, אבקשך להבהיר בדחיפות בפני חבר שופטי בית המשפט העליון, לרבות כב' השופטת רוני, את חומרת הדברים כפי שפורטו לעיל, על מנת שתתקבל באופן מיידי החלטה בדבר ביטול השתתפותה של כב' השופטת רוני בערב העיון כאמור.

בברכה,

ח"כ יריב לוין

סגן ראש הממשלה ושר המשפטים

דעות

דמיינו איך תיראה פקודה לפשע מלחמה. עכשיו קראו את הפקודות שלפניכם

לעקוב 🔔

דוד אהרן

27 באוקטובר 2024

אני בטוח שיש אנשי צבא שרואים את ההרס, את המוות, ואת הסבל, שומעים את ההצהרות של גורמים רבים בקואליציה על כוונות ברורות לבצע פשעי מלחמה חמורים ביותר, ובכל זאת משוכנעים שהפעולות שלהם מוצדקות, אולי משום שהם רואים את הצרכים המבצעיים הפשוטים – נאמר, בהרחקת חמאס מהגדר, או בהבסתו ככוח שולט באופן כללי יותר – כצרכים בעלי חשיבות עליונה, ואולי משום שאינם מאמינים להצהרות המפורשות שמגיעות מגורמים רבי כוח. אולי הם סבורים, למשל, שהצהרות הן דבר אחד, ופקודות הן דבר אחר. אז נכון, יש הצהרות על סילוק אוכלוסייה ועל התנחלות, ועל נקם, ועל הרעבה, ועל השמדה. יש "תכנית אלופים". אבל הפקודות לא אומרות את כל זה מפורשות, ואני בטוח שיש אנשי צבא שלא רואים בעצמם חלק משום פרויקט כזה. אולי הם סבורים שהם עוסקים רק בפינוי זמני שנועד להגן על אוכלוסייה אזרחית מפני התקפות מוצדקות מבצעית, שאחריהן – ותוך זמן קצר – תחזור האוכלוסייה האזרחית לביתה.

יש, כמובן, מי שמזמרים זמירות כאלה ולא מאמינים להן. הם פשוט פושעי מלחמה. אבל אתם לא כאלה, והמאמר הזה מופנה אליכם, אל מי שבאמת מאמינים שאולי היו פועלים אחרת – מסרבים אולי, משבשים, מוחים, מתפטרים – אילו היו משתכנעים שמה שהם עושים זה לממש את תכניות ההרעבה והטיהור האתני של הימין המטורף.

לכם אני מציע את ניסוי המחשבה הבאה. חשבו על תרחיש דמיוני שבו מדיניות הממשלה היא בדיוק המדיניות הפושעת שתוארה לעיל. ושאלו את עצמכם – מה היו רואים קצינים בדרג שלכם במצב דמיוני שכזה? אני מבין שאינכם מאמינים שאתם במצב הזה. אני מבקש שתדמיינו אותנו, ותשאלו את עצמכם – מה הייתם מאמינים אילו הייתם במצב הדמיוני הזה? אילו ראיות היו בפניכם? סביר להניח שלא הייתם מקבלים פקודות ברורות שמורות – שחור על גבי לבן, ובאופן מתועד – על רצח עם, או הרעבה המונית, או טיהור אתני. גם הרעים שבפושעי

המלחמה אינם טיפשים עד כדי כך בדרך כלל, לפחות לא בשלבים המוקדמים יותר של קריירת פשעי המלחמה שלהם. אז מה כן הייתם רואים בתרחיש הדמיוני הנורא הזה?

אולי הייתם רואים, למשל, פקודות שהן על הגבול, שאולי אפשר להסבירן - חלקית - באמצעות מטרות פחות או יותר לגיטימיות, אבל שההסבר הטוב ביותר לכך שניתנו הוא שמאחוריהן עומדות בדיוק המטרות הפסולות הללו. אולי הייתם רואים מסרים בקריצה לבסיס של השלטון המושחת והדמיוני הזה, מסרים שעוברים דרך הקיצונים שבשותפיו, או דרך חבר-כנסת חסר-משמעת, או אולי דרך שופריו של השלטון בתקשורת. הייתם נתקלים בקהילה בינלאומית - גם של אנשי מקצוע, גם של אלה שאי אפשר להגדירם כשונאי ישראל או כאנטישמים - שמסרבת לקנות את שקרי השלטון הדמיוני הזה וקוראת לילד פשעי המלחמה בשמו. הייתם רואים תמונות וסרטוני וידאו נוראיים שקשה מאוד להסביר בדרכים כשרות - אם כי ככל הנראה רק בתקשורת הזרה, זו שאינה מתחנפת לשלטון הדמיוני או לציבור הדמיוני שבמידה רבה תומך בו.

השריפה בדיר אל בלאח לפני כשבועיים. פשעי מלחמה נכנסים בהדרגה, תחת הסוואה של לשון רב משמעית ושל שקרים בוטים יותר או פחות צילום: Abdel Kareem Hana/איִפִּי

פשעי מלחמה לא באים בדרך כלל עם הכיתוב "אני פשע מלחמה" על שרוולם. הם נכנסים בהדרגה, תחת הסוואה של לשון רב משמעית ושל שקרים בוטים יותר או פחות. לכן הראיות לפשעים אלה, במצב הדמיוני בניסוי המחשבה שלנו, יהיו רק מהסוג שתואר.

עכשיו חזרו למצב האמיתי שבו אתם משרתים, ובחנו את הראיות שבידיכם. עד כמה הן שונות מהראיות שהיו בידיכם אילו הייתם במצב הדמיוני הנורא ההוא, שבו המדינה שלכם מבצעת – באמצעותכם – פשעי מלחמה חמורים?

אתם, תמי-הלב, שבאמת מאמינים שאיננו במצב הדמיוני הנורא ההוא, אתם כבר יודעים שזה בדיוק מה שהייתם חושבים גם אילו הייתם במצב ההוא. ואתם גם מבינים, באחורי מוחכם, שזה בדיוק המצב שבו אתם נמצאים עכשיו. שהראיות שהיו זמינות לכם במצב ההוא זמינות לכם גם עכשיו. ובכל זאת אתם ממשיכים לשרת את השלטון הזה, את הקיצוניים שבשותפיו? אז אינכם תמי-לב יותר. הצטרפתם למועדון פושעי המלחמה.

הכותב הוא פרופסור למשפטים ופילוסופיה באוניברסיטה העברית ובאוניברסיטת אוקספורד

הצג עוד

מערכת | הנהלה | מדיניות פרטיות | תנאי שימוש | צרו קשר | רכשו מינוי | ביטול מינוי דיגיטלי | שאלות ותשובות | פרסמו אצלנו

חדשות, ידיעות מהארץ והעולם - הידיעות והחדשות בעיתון הארץ. סקופים, מאמרים, פרשנויות ותחקירי עומק באתר האיכותי בישראל © כל הזכויות שמורות להוצאת עיתון הארץ בע"מ

אל:

התובעת הראשית, בית הדין הפלילי הבינלאומי

האג, הולנד

כבודה,

אנו, שעוסקות ועוסקים שנים רבות בתחום זכויות האדם בשטחים שנכבשו על ידי ישראל בשנת 1967, כותבים לבית הדין הפלילי הבינלאומי בעקבות בקשתכם לממשלת ישראל, להבהיר האם בכוונתה לחקור תלונות על פשעי מלחמה שבוצעו לכאורה בשטחים הכבושים, כולל עזה ומזרח ירושלים, בכלל ומאז שנת 2015 בפרט. לפי הבנתנו, בקשה כזו נדרשת בהתאם לנהלי עבודתכם במקרים כאלה, ואנו בהחלט מכבדים את שיטת הפעולה שלכם.

אנו מבקשים להביע בשלב מוקדם זה את חשדנו העמוק, בהתבסס על ניסיון העבר, כי מדינת ישראל, כולל מוסדותיה החוקרים והמשפטיים, אינה מתכוונת כלל לחקור ברצינות תלונות על פשעי מלחמה. חשדנו מגובה במספר גדול מאוד של מקרים מתועדים, שנוגעים לכאורה לפשעי מלחמה שביצעה ישראל בשטחים הכבושים בניגוד מוחלט לחוק הבינלאומי. מרבית המקרים הללו כלל לא נחקרו, ומעטים מהם הסתיימו בזיכוי בעקבות חקירה שטחית ובלתי הולמת.

להערכתנו, מעשי האפליה הרבים, הגבלות קשות על חופש התנועה, הפקעת אדמות פלסטיניות למען התנחלויות ישראליות, עונשים קולקטיביים שרירותיים (כגון עוצרים וסגרים), מעצרים בלתי מוצדקים (כולל מעצר מנהלי ארוך טווח וכליאה בלתי חוקית בבתי כלא מחוץ לשטחים הכבושים), פלישות חוזרות ונשנות לבתים פרטיים ולכפרים, הרס בקנה מידה נרחב של בתים ומבנים חיוניים אחרים, מניעת גישה לצרכים בסיסיים כגון מים, שלילת היתרי תושבות, מניעת גישה לשדות ולשטחי מרעה בבעלות פרטית פלסטינית, וכישלונם החמור של בתי המשפט הצבאיים לספק ולו מראית עין של צדק - כל אלו ואחרים ראויים בהחלט לחקירה על ידי בית הדין שלכם. מעשים כאלו הם המציאות היומיומית, השגרתית של הכיבוש הישראלי בגדה המערבית, כפי שאנו יכולים להעיד מנסיונו הנרחב שם לאורך שנים רבות. קשה שלא לראות ברשימה זו מטרה מערכתית בסיסית לנשל ולגרש מספר רב של פלסטיניות/ים חפים מפשע מבתיהם ולמנוע מהם גישה לאדמותיהם שבעלותם כחוק. כידוע, שתי מערכות משפט נפרדות חלות בישראל ובשטחים הפלסטיניים - הראשונה מבוססת על חוקי המדינה ומעגנת זכויות אדם בסיסיות, ואילו השנייה, בשטחים הכבושים תחת שלטון צבאי, כרוכה לעתים תכופות בשלילת זכויות כאלה.

מחובתנו להדגיש כי הפנייה לבית הדין הפלילי הבינלאומי אינה בחירה קלה עבורנו. אנו אזרחיות/ים שומרי חוק שאוהבים את הארץ הזאת. דווקא מנקודת מבט זו, אנו מאמינים כי פעולותיה של מדינת ישראל ורשויותיה בשטחים הכבושים גורמות לא רק פגיעה בלתי צודקת ומקוממת באוכלוסייה הפלסטינית המקומית אלא גם נזק בלתי הפיך למדינת ישראל עצמה. הכיבוש משחית כל פינה בישראל ומוביל אותה לתהום מוסרית.

למרבה הצער, למרות דמותה של ישראל כמדינה שמקיימת מערכת משפט מקצועית וראויה לשמה, המציאות מעלה תמונה שונה - קשה, מפלה ומקוממת. הדין המוטל על השטחים הכבושים והאופן שבו הוא מיושם על ידי רשויות האכיפה והביטחון הישראליות מאפשרים בפועל מעשי עוול מוסרי מתמשכים ופשעי מלחמה לכאורה.

רבות ורבים מאיתנו עומדים בקשר עם ארגוני זכויות אדם ופעילות/י זכויות אדם שפועלים בישראל ובפלסטין, והתיעוד הנרחב המצוי ברשותם עשוי לתרום לעבודתו של בית הדין הפלילי הבינלאומי.

על החתום:

פרופ' מיכל אביעד

ד"ר חנה אבירם

יעל אגמון

פרופ' יוסף אגסי

ד"ר דנה אולמרט

יונתן אופיר

קלייר אורן

דרור אטקס

פרופ' בנימין איזק

פרופ' אווה אילוז

עמוס איתאל

עמירה איתאל

פרופ' זהר איתן

אודי אלוני

רמי אלחנן

דפנה אלכסנדרוביץ'

פרופ' דוד אנוך

אורה ארדון

מאירה אשר

פרופ' זירום בורדון

פרופ' טלי ביטן

פרופ' יורם בילו

רחל בית אריה

עידן בכור

אמיתי בן אבא

סדי בן שיטריט

מיכל בן-גרא

דפנה בנאי

רונית בק

חגית בק

חנה ברג

ד"ר תמר ברגר

פרופ' יגאל ברונר

ב. מיכאל

דפנה ברעם

רות ברקאי

פרופ' עמירם גולדבלום

תמר גולדשמיד

נטע גולן

עדה גורני

נטלי גינזבורג

נתניה גינסבורג

ד"ר סנאית גיסיס

מיה גל עשת

בת-אל גלאור

ליאורה גלט טראוב

פרופ' זאב צ'רלס גרינבאום

פרופ' רפאל גרינברג

מרשה גרינמן ליבו

ניבה גרינצוויג

פרופ' רן גרינשטיין

ד"ר זאב דגני

רונית דהאן-רמתי

דני דניאלי

אורית דקל

עליזה דרור

ברק היימן

גיא הירשפלד

פרופ' רות הכהן

להב הלוי

מתן הלמן

ד"ר ג'ף הלפר

שושנה הלפר

חנה הלר

רוני המרמן

ד"ר אילנה המרמן

פרופ' דון הנדלמן

יואב הס

פרופ' אלון הראל

יהודית הראל

טל הרן

רבקה ויטנברג

ד"ר אורי וייס

עינת ויצמן

חנה זוהר

ד"ר נאווה זוננשיין

פרופ' גלית חזן רוקם

רחל חיות

ענת טואג

אביטל תוך בר-חיים

ערן טורבינר

הדס טל

דורי טל

סיון טל

ירון יהושפט

סמדר יערון

מנחם יערי

רעיה ירון

ד"ר ינאי ישראלי

דוגי ישראלי

רם כהן

חנה כהנא

צרויה להב

פרופ' רם לוי

קרין לינדנר

פרופ' עידן לנדו

ד"ר מילי מאסס

אביחי מגל

יונתן מזרחי

ד"ר ענת מטר

אליה מיכאלי

ד"ר ישי מנוחין

איבון מנסבך-קליינפלד

פרופ' קובי מצר

פרופ' אבישי מרגלית

רחלי מרחב

פרופ' גיאד נאמן

שירלי נדב

אוהד נהרין

קובי ניב

עפר ניימן

נינה סבה

ד"ר רונית סביליה זנגביל

מיה סביר

ד"ר עליזה סביר

אנוק סביר קדמון

אירית סגולי

פרופ' גדליה סטרומזה

פרופ' שרה סטרומזה

ד"ר יואב סילברט

תמר סלבי

רויטל סלע

אמיתי סנדי

ד"ר קובי סניץ

ד"ר דוד סנש

ד"ר מיכל ספיר

יפתח ספקטור

חנה ספרן

פרופ' אמוץ עגנון

פרופ' אברהם עוז

ד:ר מאיר עמור

אוריאלה ענבר

שושי ענבר

אורנה עקאד

פתחיה עקפה

זהר עתי

נורית פופר

סילביה פיטרמן

מיקי פישר

פרופ' נורית פלד-אלחנן

תמר פליישמן

פרופ' עמנואל פרג'ון

סיגל פרימור

רוני פרלמן

רחל פרץ

נולה צ'לטון

שאול צ'ריקובר

גוני צור

אבנר צור

ורדה צור

רונית ציטיאט קאשי

שמרי צמרת

נעם קדמון

מיכל קייזר ליבנה

אנלין קיש

טלי קלגסברון

פרופ' מנחם קליין

אדם קלר

איה קניוק

לוסיאנה קפלון

פרופ' יוסף קפלן

נרית קרשון

פרופ' ישי רוזן-צבי

פרופ' פרדי רוקם

מיכה רחמן

הרן ריבלין

ד"ר נורה רש

יהונתן שוגרמן

ד"ר יגאל שוחט

ד"ר דפנה שוחט בגון

פרופ' דוד שולמן

פרופ' דימיטרי שומסקי

יעל שומרוני

שלי שטיינברג

שלומית שטייניץ

תמר שיטה

מרים שלזינגר

ד"ר משה שליט

תמי שלף

ורדית שלפי

מתי שמואלוף

ציונה שניר

יונתן שפירא

ד"ר צביה שפירא

ריקי שקד-טרייבין

ד"ר דן תמיר